

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi K. P.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Okręgowego w S. z dnia 4 lutego 2015 r., wydanym w sprawie z powództwa K. P.

przeciwko K. N.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 12 października 2016 r.,

zażalenia skarżącego K. P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w S.

z dnia 7 kwietnia 2016 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2016 r. odrzucił na podstawie art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 398² § 1 i 2 k.p.c. skargę kasacyjną K. P. od prawomocnego wyroku tego Sądu z dnia 17 lutego 2016 r., oddalającego skargę K. P. o wznowienie postępowania w sprawie I Ca .../14.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik K. P. adwokat M. S. zarzucił naruszenie art. 406 k.p.c. przez przyjęcie że „zaskarżalność wyroków oddalających skargę o wznowienie lub zmieniających zaskarżone orzeczenie zależy od instancji w której zostały wydane” oraz naruszenie art. 398² § 1 i 2 k.p.c., ponieważ „wniesiony środek odwoławczy jest apelacją, a nie kasacją, co wynika nie tylko z zastosowanej nazwy adresata, a także formy nie odpowiadającej art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 405 zdanie drugie k.p.c. sądem właściwym do wznowienia postępowania na podstawach określonych w art. 403 k.p.c. jest „sąd, który ostatnio orzekał co do istoty sprawy”. Sformułowanie to obejmuje zarówno sąd drugiej instancji, który oddalił apelację, jak też sąd drugiej instancji, który orzekał reformatoryjnie (por. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2007 r., III CZP 137/06, OSNC 2007 nr 9, poz. 125). Dlatego właściwym do rozpoznania skargi skarżącego o wznowienia postępowania z przyczyn restytucyjnych był Sąd drugiej instancji jako orzekający co do istoty sprawy.

W postępowaniu ze skargi o wznowienie postępowania nie ulega zmianie tok instancji, pozostaje on taki sam jak w postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem. Skarga o wznowienie postępowania nie jest powództwem i nie rozpoczyna nowego postępowania ale stanowi kontynuację procesu zakończonego prawomocnym wyrokiem, z zachowaniem statusu instancyjnego poszczególnych sądów biorących udział w tym postępowaniu. Sąd Okręgowy w S. rozpoznawał zatem skargę o wznowienie postępowania od wyroku tegoż Sądu zmieniającego wyrok Sądu pierwszej instancji na skutek apelacji, jako sąd drugiej instancji. Od

wydanego orzeczenia, jako orzeczenia sądu drugiej instancji, apelacja nie przysługiwała.

Sąd Okręgowy w S. potraktował pismo nazwane apelacją jako skargę kasacyjną, ponieważ od wyroku Sądu drugiej instancji możliwe jest wniesienie skargi kasacyjnej, o ile jest ona dopuszczalna w sprawie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się jednak, że mylny wybór środka zaskarżenia dokonany przez zawodowego pełnomocnika nie może być potraktowany jako mylne oznaczenie pisma procesowego ze skutkami z art. 130 § 1 *in fine* k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2016 r., III CZ 4/16, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2005 r., IV CZ 89/05). Oznacza to, że Sąd Okręgowy w S. powinien był odrzucić apelację skarżącego jako niedopuszczalną, nie zaś nadawać temu pismu bieg, jako skardze kasacyjnej.

Środek zaskarżenia wniesiony przez pełnomocnika skarżącego podlegał odrzuceniu niezależnie od tego czy należało go traktować jako apelację, czy jako skargę kasacyjną. O dopuszczalności skargi kasacyjnej w postępowaniu ze skargi o wznowienie postępowania decyduje przedmiot sprawy w postępowaniu prawomocnie zakończonym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2000 r., III CZ 173/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 144). Przedmiotem sprawy, w której wniesiono skargę o wznowienie było ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego, a więc w sprawie, w której zgodnie z art. 398² § 2 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

jw

kc